

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Οι φαρμακευτικές και το νέο μνημόνιο

Προτείνουμε μία φιλοσοφία συνεργασίας με την πολιτεία που υπηρετεί το κοινό συμφέρον

| Του Διονυσίου Φιλιώτη |

Η έξοδος από την κρίση προϋποθέτει σχέσεις εμπιστοσύνης και συνεργασίας ανάμεσα στην πολιτεία και τις επιχειρηματικές δυνάμεις. Ωστόσο, βλέπουμε την πολιτεία να αντιμετωπίζει με καχυποψία τον κλάδο των φαρμακευτικών επιχειρήσεων, προκαλώντας με τον τρόπο αυτό αβεβαιότητα στην αγορά φαρμάκου και εμπόδια στην υγιή επιχειρηματική δραστηριότητα.

Ο ΣΦΕΕ βρίσκεται εδώ και χρόνια στην εμπροσθοφυλακή της προσπάθειας εκσυγχρονισμού του συστήματος υγείας, η οποία είναι απαραίτητη προϋπόθεση για τη βιωσιμότητά του, τον εξορθολογισμό των δαπανών του και τη βελτίωση της λειτουργίας του. Πιστεύουμε μάλιστα ότι η κρίση προσφέρει την ευκαιρία για να γίνουν τώρα όλα όσα πολλοί δεν τόλμησαν ή δεν κατόρθωσαν να τα επιτύχουν στο παρελθόν. Προτείνουμε λοιπόν μία νέα φιλοσοφία συνεργασίας της πολιτείας με τις φαρμακευτικές επιχειρήσεις που υπηρετεί το κοινό συμφέρον των πολιτών, της πολιτείας και των επιχειρήσεων. Υποστηρίζουμε λύσεις win-win που διαμορφώνονται μέσα από διαρκή και ειλικρινή διαβούλευση και είναι ωφέλιμες για όλους. Διότι, λύσεις που ευνοούν μόνο τη μία πλευρά και δεν δημιουργούν αξία για όλους, καταλήγουν αντιπαραγωγικές και καταδικάζουν το σύστημα υγείας, ένα πολύπλοκο και ευαίσθητο στους «πειραματισμούς» δίκτυο παροχής υπηρεσιών υγείας, σε αδιέξοδο.

Η λειτουργική φαρμακευτική αγορά

Οι φαρμακευτικές επιχειρήσεις υποστηρίζουν τους κοινούς στόχους: Την άμεση πρόσβαση όλων των πολιτών σε όλα τα φάρμακα, τη βιωσιμότητα του συστήματος υγείας και την επάρκεια φαρμάκων στην αγορά. Τίποτα από τα παραπάνω δεν επιτυγχάνεται, όταν ορθώνονται γραφειοκρατικά, διοικητικά ή τιμολογιακά εμπόδια στην εύρυθμη λειτουργία της φαρμακευτικής αγοράς. Στο νέο δελτίο τιμών που εξέδωσε το υπουργείο Υγείας στις 30 Ιουνίου, τήρησε τα προβλεπόμενα από τον νόμο και συγκεκριμένα από το άρθρο 14 του Νόμου 3840/2010, βάσει του οποίου οι τιμές των φαρμάκων δεν δύνανται να είναι χαμηλότερες από το μέσο όρο των τριών χαμηλότερων τιμών στις 22 χώρες της ΕΕ. Παρ' όλα αυτά η συνεχιζόμενη προσπάθεια συμπίεσης των τιμών των φαρμάκων και

Ο ΣΦΕΕ βρίσκεται εδώ και χρόνια στην εμπροσθοφυλακή της προσπάθειας εκσυγχρονισμού του συστήματος υγείας, η οποία είναι απαραίτητη προϋπόθεση για τη βιωσιμότητά του

η μονόπλευρη εστίαση της προσοχής της πολιτείας στο φάρμακο και ιδιαίτερα στις τιμές δεν αποτελούν λύση στην προσπάθεια εξορθολογισμού των δαπανών της Υγείας.

Έχει αποδειχθεί στο παρελθόν ότι η υπερβολική μείωση των τιμών και η εφαρμογή της λίστας συνταγογραφούμενων φαρμάκων οδηγούν στην αύξηση της φαρμακευτικής δαπάνης, ενώ ταυτόχρονα προκαλούν προβλήματα στην αγορά με βασικότερα την καθυστέρηση της πρόσβασης των ασθενών στα φάρμακα και τις θεραπείες που τους είναι απαραίτητες.

Επιπλέον, όσα φάρμακα καθίστανται ασύμφορα αποσύρονται από τη φαρμακευτική αγορά και αντικαθίστανται από νεότερα και ακριβότερα, ενώ η υπερβολική συμπίεση των τιμών των φαρμάκων θα έχει ως συνέπεια το φαινόμενο της επανεξαγωγής των με αποτέλεσμα, να προκαλούνται ελλείψεις στην αγορά.

Καταλήγουμε λοιπόν να έχουμε ένα σύστημα υγείας περισσότερο δαπανηρό, που δεν εξασφαλίζει την άμεση πρόσβαση σε όλα τα φάρμακα και διαμορφώνει συνθήκες ελλείψεων στην αγορά. Πρόκειται για έναν φαύλο κύκλο τον οποίο πρέπει να σπάσουμε, εμπνέοντας πνεύμα συνεργασίας και εμπιστοσύνης ανάμεσα στην πολιτεία και τις φαρμακευτικές επιχειρήσεις προς όφελος των ασθενών.

Το φάρμακο μειώνει τις δαπάνες υγείας!

Η υγεία αποτελεί επένδυση για μία χώρα και όχι δαπάνη. Η σύγχρονη, αποτελεσματική και ολοκληρωμένη ιατροφαρμακευτική περίθαλψη είναι η ασπίδα της κοινωνίας απέναντι στην αποσταθεροποίηση. Παρ' όλα αυτά, το φάρμακο συχνά ενοχοποιείται για την αύξηση των δαπανών υγείας, ωστόσο είναι το φάρμακο εκείνο που μπορεί να αποτελέσει εργαλείο συγκράτησης των δαπανών, αφού η αποδοτική χρήση των φαρμάκων μπορεί να οδηγήσει σε συγκράτηση της συνολικής δαπάνης υγείας (αποφυγή εγχειρήσεων, μείωση νοσοκομειακής δαπάνης, αποασυλοποίηση κ.λπ.).

Η φαρμακευτική δαπάνη που καταγράφεται σήμερα (πραγματική και τεχνητή) αποτελεί το 20% των συνολικών δαπανών υγείας και η «οικονομική ασθένεια» της τεχνητής ζήτησης παρατηρείται και στο υπόλοιπο 80% των δαπανών. Γι' αυτό και ο ΣΦΕΕ ζητεί επιτακτικά εδώ και μία δεκαετία την ολοκλήρωση της ηλεκτρονικής συνταγογράφησης, την π-

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

λεκτρονική κάρτα και το ιστορικό ασθενούς, τα διαγνωστικά και θεραπευτικά πρωτόκολλα, την ηλεκτρονική παρακολούθηση και τον έλεγχο του δικτύου διανομής.

Είναι μύθος η εντύπωση ότι οι φαρμακευτικές επιχειρήσεις επιδιώκουν υψηλές τιμές για τα φάρμακα. Απόδειξη ότι τα φάρμακα στην Ελλάδα συγκαταλέγονται ανάμεσα στα φθηνότερα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Εκείνο που δεν θέλουν οι φαρμακευτικές επιχειρήσεις είναι να εγκλωβίζονται σε τροχιά οικονομικής παρακμής και να καθίστανται ανίσχυρες να επιτελέσουν τον ρόλο τους στη φαρμακευτική αγορά και στο επιχειρηματικό γίγνεσθαι, επειδή το κράτος φορτώνει σε αυτές την εξυπηρέτηση της ανάγκης συγκράτησης των δαπανών παραβλέποντας τις άλλες αιτίες της σπατάλης και της κακοδιαχείρισης.

Με αυτοπεποίθηση για το μέλλον

Οι φαρμακευτικές επιχειρήσεις θέλουν να συμβάλουν στην ανόρθωση της χώρας και στην έξοδο από την κρίση. Εξάγουμε σε 100 χώρες, προσφέρουμε ποιοτική εργασία σε επιστήμονες υψηλής εξειδίκευσης και είμαστε υπερήφανοι που δίνουμε το παράδειγμα ενός κλάδου πρωτοποριακής συμμετοχής στην «οικονομία της γνώσης» στην Ελλάδα. Είμαστε υπερήφανοι προπαντός γιατί στέλνουμε διαρκώς μηνύματα δημιουργίας και αυτοπεποί-

Το φάρμακο συχνά ενοχοποιείται για την αύξηση των δαπανών υγείας, ωστόσο είναι το φάρμακο εκείνο που μπορεί να αποτελέσει εργαλείο συγκράτησης των δαπανών

θησης και γιατί ως κλάδος, ένας από τους πιο στενά συνδεδεμένους με το επιχειρηματικό γίγνεσθαι στις πιο ανεπτυγμένες χώρες, εισάγουμε στη χώρα τεχνογνωσία και μεθόδους επιχειρηματικής διοίκησης επαναστατικές που θα διαμορφώσουν το αύριο σε όλους τους κλάδους.

Οπλισμένοι με την εμπειρία και τις επιτυχίες αυτές προτείνουμε την ενεργό συμμετοχή στη διαμόρφωση των αποφάσεων που αφορούν το φάρμακο μέσα από τη δημιουργία μιας ομάδας εργασίας ανάμεσα στο κράτος και τον ΣΦΕΕ. Βασική μας θέση είναι ότι τα ποσοστά-στόχοι, ως προς το ΑΕΠ που αφορούν στη συγκράτηση της δημόσιας φαρμακευτικής δαπάνης θα πρέπει να είναι προσαρμοσμένα στον οικονομικό κύκλο, διαφορετικά οι εφαρμοζόμενες πολιτικές θα είναι αντιπαραγωγικές και με τις «παρενέργειες» που θα προκαλούν θα δυσχεραίνουν την πρόσβαση των πολιτών σε φαρμακευτικά περιθάλψη στο χαμηλότερο δυνατό κόστος. Συμπερασματικά, λύσεις υπάρχουν. Η ελληνική επιχειρηματική κοινότητα διαθέτει τις δυνάμεις και τις γνώσεις για να συμβάλει καταλυτικά στη διάσωση της χώρας. Η κρίση προσφέρει την ευκαιρία για την υπέρβαση των αδιεξόδων δεκαετιών και για μία νέα δυναμική πορεία προς τα εμπρός. ■

Ο κ. Διονύσιος Φιλιώτης είναι πρόεδρος του ΣΦΕΕ

Οι αστοχίες του παρελθόντος

Έχει αποδειχθεί στο παρελθόν ότι η υπερβολική μείωση των τιμών και η εφαρμογή της πλιότας συνταγογραφούμενων φαρμάκων οδηγούν στην αύξηση της φαρμακευτικής δαπάνης, ενώ ταυτόχρονα προκαλούν προβλήματα στην αγορά με βασικότερα την καθυστέρηση της πρόσβασης των ασθενών στα φάρμακα και τις θεραπείες που τους είναι απαραίτητες. Επιπλέον, όσα φάρμακα καθίστανται ασύμφορα αποσύρονται από τη φαρμακευτική αγορά και αντικαθίστανται από νεότερα και ακριβότερα, ενώ η υπερβολική συμπίεση των τιμών των φαρμάκων θα έχει ως συνέπεια το φαινόμενο της επανεξαγωγής των με αποτέλεσμα, να προκαλούνται ελλείψεις στην αγορά.